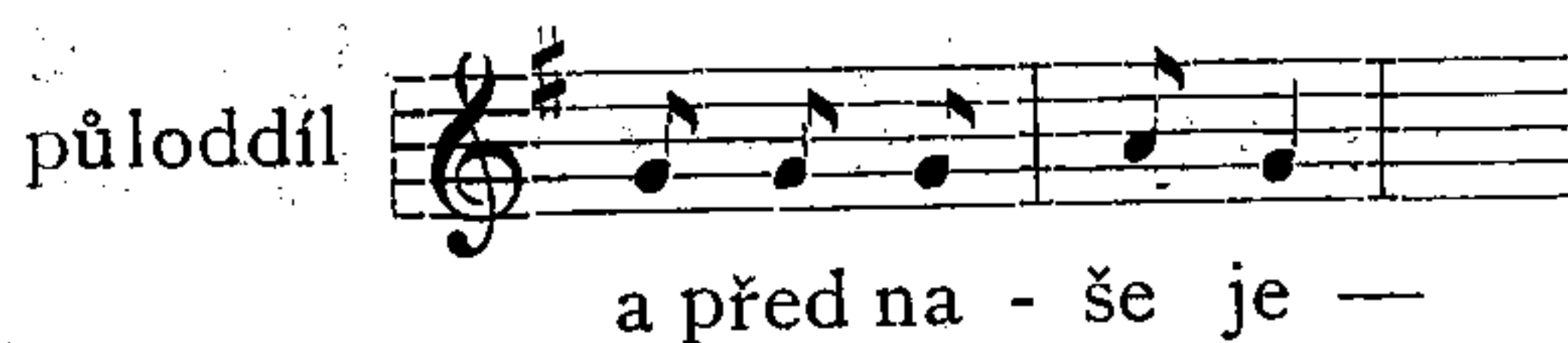




s počátkem jejím dělá tu »zlatou měnu« nápěvu: myšlenku nápěvu ještě nerozředenou skladatelským uměním.

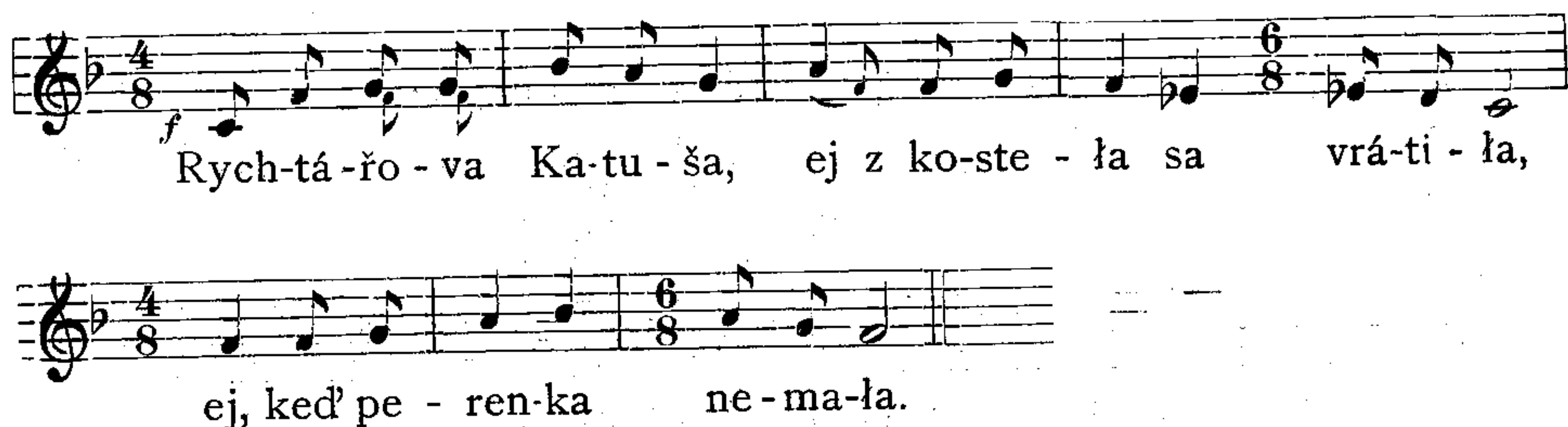
Oba půloddíly, počátečný a konečný, doplňují se v útvarnost od d í-lovou. Takové útvarnosti jsou i písně 526 b), 597 b), 236, 202, 526 a), 597 a), 438 a), 647.

Myšlenka jejich vtěsnává se v jednu z nejmenších útvarností a vyrůstá-li z ní do značné délky, tož jsou tyto písně znamením skladatelského nadání lidového.

Není však ani z této útvarnosti skoku do útvaru předvětného.

Otiskujeme tu na doklad několik pěkných písní útvarnosti tří půloddílů.

25. ♩ = 86



Do zahrádky skočila,
ej tri růžičky utrhlá,
ej tri pérenka uvlá.

Keď to první dovíjá,
[: ej ke mši svaté zvóníja. :]

Keď to druhé dovíjá,
[: ej pozdvižení zvóníja. :]

Keď to třetí dovíjá,
[: ej už ďábel k ní dobíhá. :]

Pomož Pán Bůh, děvečko,
[: ej komu viješ pérečko? :]

Dejžto Pán Bůh, mláděnc,
[: ej není pérko, je věnec. :]

Vstup Kačenko na kameň,
[: ej a z kameňa na stremeň. :]

Ze stremeňa na koňa,
ej pojedeme do poľa,
ej kděs jak živa nebyla

Ani otec, ani máť,
ej ani sestra, ani brat,
ej ani celá rodina.

Keď ku pekle prijeľi,
[: ej na dvere zakľupali. :]

Otvárajť hajduši,
ej nesem tělo aj duši,
ej rychtarovej Katuši.